

โครงการส่งเสริมจิตวิญญาณการแพทย์ : งาน สุข และอุดมคติของชีวิต

1. หลักการและเหตุผล

วิชาชีพแพทย์มีบทบาทสำคัญในการเฝ้าระวังรักษาโรคภัยไข้เจ็บที่คุกคามสุขภาพและชีวิต จึงเป็นวิชาชีพที่สังคมมอบอำนาจและความไว้วางใจให้จัดการชีวิตและความเป็นความตายของผู้คนในสังคม ควบคู่ไปกับอำนาจและความไว้วางใจ สังคมได้คาดหวังคุณธรรมและจรรยาวิชาชีพจากแพทย์ในมาตรฐานที่สูงกว่าวิชาชีพอื่น ๆ การแพทย์ในทุกวัฒนธรรมจึงมักมีมาตรการที่จะทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ดำรงชีวิตอย่างเคารพในเกียรติภูมิของวิชาชีพ เช่น การปลูกฝังจรรยาแพทย์ หรือการมีกฎเกณฑ์ควบคุมกำกับการประพฤติตนให้อยู่ในมาตรฐานและคุณธรรมของวิชาชีพ นอกเหนือจากมาตรการภายนอกเหล่านี้แล้ว ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนของคุณธรรมวิชาชีพยังมีรากฐานมาจากการสร้างและบ่มเพาะอุดมคติของชีวิต และการเห็นซึ่งคุณค่าของการทำงานและวิชาชีพในฐานะการเยียวยาความทุกข์ของมนุษย์

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ความไว้วางใจและศรัทธาของประชาชนโดยทั่วไปต่อวิชาชีพแพทย์มีแนวโน้มลดถอยลง ทั้งเนื่องจากสังคมโดยรวมที่มีทิศทางการพัฒนาไปสู่ความเป็นสังคมทุนนิยมบริโภคนิยมที่บูชาวัตถุ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วยมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับลูกค้ามากกว่าที่จะเป็นไปด้วยความเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ยิ่งในระบบการแพทย์ที่พึ่งพาอาศัยเทคโนโลยีขั้นสูง ปฏิสัมพันธ์ที่เป็นไปแบบเครื่องยนต์กลไกก็ยิ่งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์ผู้รักษากับผู้ป่วยมีลักษณะที่ฉาบฉวยและห่างเหินต่อกัน นอกจากนี้ ระบบการศึกษาแพทย์ในปัจจุบันยังไม่สามารถหาคำตอบให้กับปัญหาการเรียนการสอนที่จะสามารถปลูกฝังคุณธรรมและการมีอุดมคติของชีวิตได้ สถานการณ์ความสัมพันธ์ของผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์จึงมีแนวโน้มเสื่อมถอยลงจนเกิดเป็นคดีฟ้องร้องกัน ซึ่งเพิ่มมากขึ้นอย่างน่าเป็นห่วงในช่วงหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม การที่ระบบการแพทย์ไทยสามารถพัฒนามาจนมีคุณภาพและมีคุณภาพการต่อสังคมไทยอย่างใหญ่หลวงในปัจจุบันนั้นย่อมจะต้องมีรากฐานทางอุดมคติดำรงอยู่ร่วมด้วย กล่าวได้ว่าความก้าวหน้าทางการแพทย์ไทยนั้นเป็นผลจากการทำงานอุทิศตนเองของแพทย์จำนวนมากที่สามารถเป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจให้กับคนรุ่นหลังได้ แพทย์อาวุโสหลายท่านได้ทุ่มเททั้งในด้านการสอนและปลูกฝังวิชาการและคุณธรรมให้กับนักเรียนแพทย์ หรือทุ่มเทในการบุกเบิกขยายบริการทางการแพทย์เพื่อให้ถึงชุมชนและผู้ป่วยในชนบท ทั้งในรูปแบบหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ โครงการพัฒนาสุขภาพในชนบท ตลอดจนการทำงานให้บริการทางการแพทย์เพื่อรับใช้ชาวบ้านในชนบทที่ห่างไกล ท่ามกลางการทำงานที่ยากลำบาก บุคลากรทางการแพทย์เหล่านี้ดำรงวิชาชีพควบคู่ไปกับการมีอุดมคติของชีวิตที่สามารถเป็นแบบอย่างให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้เป็นอย่างดี

ในขณะที่ทิศทางการพัฒนาของสังคมไทยมุ่งเน้นความเจริญทางด้านวัตถุ การแสวงหาความร่ำรวยและลาภยศถูกทำให้กลายเป็นเป้าหมายของชีวิต ระบบการแพทย์ในปัจจุบันก็มีพัฒนาการในลักษณะที่เน้นคำตอบแทนที่เป็นตัวเงิน การแข่งขันกันเพื่อให้ได้คำตอบแทนที่สูงปรากฏเป็นการที่แพทย์จำนวนมากแข่งขันกันเข้าไปสมัครเรียนในสาขาวิชาทางการแพทย์ที่งานเบาและทำเงินดี ในขณะที่

สาขาวิชาที่ไม่สามารถหารายได้ได้มากนักก็มักจะไม่มีแพทย์มาเรียน ยังมีโรงพยาบาลเอกชนซึ่งสามารถเก็บค่ารักษาพยาบาลราคาแพงและจัดสรรค่าตอบแทนให้กับแพทย์ที่ไปทำงานเป็นสัดส่วนที่มากกว่าภาครัฐเป็นสิบเป็นร้อยเท่า ก็ยิ่งเกิดการเปรียบเทียบรายได้ระหว่างแพทย์มากยิ่งขึ้น คนทำงานเสียสละเพื่อส่วนรวมหรือทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโดยมีค่าตอบแทนแต่พอควรกลายเป็นคนโกง การพูดถึงเรื่องอุดมคติของชีวิตกลายเป็นสิ่งที่แปลกประหลาด

อย่างไรก็ตามหากปราศจากซึ่งจรรยาแพทย์และอุดมคติของชีวิตแล้ว บุคลากรทางการแพทย์ก็มีสถานะไม่แตกต่างจากพ่อค้าที่แสวงหากำไรจากความเจ็บป่วยของผู้คน อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมแห่งวิชาชีพอย่างยากที่จะฟื้นคืนกลับมาได้ สภาพการณ์ดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเพราะระบบการแพทย์ในปัจจุบันขาดการสร้างแรงจูงใจในการทำงานที่มากกว่าการได้รับเงินทองหรืออามิสสินจ้าง หากเราจะถือว่างานเป็นมากกว่าการดิ้นรนหาเลี้ยงชีพ เพราะการทำงานยังเป็นโอกาสในการขัดเกลาตนเอง เป็นโอกาสของการเข้าถึงความดี ความจริง และความงามของชีวิต โดยเฉพาะงานในวิชาชีพแพทย์นั้นอาจมีสิ่งตอบแทนที่ไม่อาจเทียบเท่ากับค่าตอบแทนทางการเงินได้ ไม่ว่าจะเป็นความสุขและความภาคภูมิใจในการทำ ความดี การได้รับความรักและความเคารพนับถืออย่างจริงใจจากผู้ป่วย เพื่อนร่วมงาน และสังคม สิ่งตอบแทนทางจิตใจและทางสังคมเหล่านี้ เป็นเครื่องประดับประดาอุดมคติวิชาชีพให้เติบโตและงอกงามขึ้นมาได้ การทำงานจึงเป็นโอกาสในการพัฒนาจิตตังที่มักพูดกันว่า “การทำงานคือการประพฤติธรรม” อันจะนำมาซึ่งความสุขในการทำงานและการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่า

การบ่มเพาะฟื้นฟูอุดมคติของชีวิตและความหมายของการทำงานในหมู่บุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงแต่จะทำให้การทำงานให้บริการแก่ผู้ป่วยและญาติมีความละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้น แต่ยังมี ความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการส่งเสริมมิติทางจิตวิญญาณในวงการแพทย์ไทย สำนักวิจัยสังคมและสุขภาพ (สวสส) ได้ดำเนินการด้านการส่งเสริมสุขภาวะทางจิตวิญญาณและการสร้างระบบบริหารทาง การแพทย์ที่มีความละเอียดอ่อนต่อมิติของความเป็นมนุษย์ในบุคลากรทางการแพทย์ในระดับชุมชนมา อย่างต่อเนื่องมากกว่า 5 ปี จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ระบบบริการสุขภาพที่มี หัวใจของความเป็นมนุษย์นั้นตั้งอยู่บนฐานรากที่สำคัญคือ การมีอุดมคติของชีวิตและการตระหนักถึง คุณค่าของการทำงานที่เป็นมากกว่าที่มาของรายได้ จึงได้ริเริ่มจัดทำโครงการส่งเสริมจิตวิญญาณ การแพทย์: งาน ความสุข และอุดมคติของชีวิตขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อสร้างความตื่นตัวและแสวงหาแนวทางการบ่มเพาะอุดมคติของชีวิตและการทำงานให้เป็น ส่วนหนึ่งของการส่งเสริมจิตวิญญาณการแพทย์ในการทำ ความดีและทำงานเพื่อสังคม

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระบบการแพทย์ไทย ทั้งในส่วน ของ สถาบันการศึกษา ระบบ บริการทางการแพทย์ ระบบบริหารจัดการ และแพทย์อาวุโสอันเป็นปุชนิยบุคคล ในการฟื้นฟู อุดมคติของวิชาชีพและจิตวิญญาณการแพทย์เพื่อสังคม

2. เพื่อสนับสนุนนักวิชาชีพทางการแพทย์รุ่นใหม่ให้ได้เรียนรู้และสร้างสรรค์อุดมคติของชีวิต และเห็นคุณค่าของงานในฐานะสิ่งที่ให้ความหมายกับชีวิต
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการองค์กรรูปแบบใหม่ให้เอื้อต่อการเติบโตของชีวิตด้านใน และการหล่อเลี้ยงอุดมคติของชีวิตของสมาชิกในระบบการแพทย์
4. เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เรื่องความดีและอุดมคติของชีวิต โดยการศึกษาและถ่ายทอดเรื่องราวของบุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้คนได้

3.แนวคิดในการดำเนินการ

1. การฟื้นฟูอุดมคติของวิชาชีพมุ่งกลุ่มเป้าหมายหลักคือ แพทย์ที่ทำงานในส่วนต่าง ๆ ของระบบการแพทย์ เนื่องจากแพทย์มีบทบาทเป็นผู้นำและมีอำนาจในการจัดการภายในระบบงาน ต่าง ๆ การสร้างแพทย์ที่มีอุดมคติจะส่งผลต่อระบบบริการทางการแพทย์ รวมทั้งต่อวิชาชีพด้านการแพทย์อื่น ๆ ด้วย
2. การฟื้นฟูอุดมคติและการทำงานเพื่อสังคมในสถานการณ์ปัจจุบันเป็นการทำงานทวนกระแสซึ่งต้องอาศัยความเอื้อเพื่อเกื้อหนุนของผู้ที่มีความคิดและอุดมการณ์ร่วมกัน เพื่อไม่ให้ท้อถอยหรือเลิกร้าง เช่นเดียวกันกับการปฏิบัติธรรมของพระสงฆ์ที่ต้องมีชุมชนสงฆ์ช่วยประคับประคอง การทำงานจึงมุ่งเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือกันในด้านการบำเพ็ญอุดมคติของชีวิต ซึ่งจะเน้นการเชื่อมโยงเครือข่ายใน 5 กลุ่มหลักในระบบการแพทย์ได้แก่
 - 2.1 สถาบันการศึกษาแพทย์
 - 2.2 แพทย์ที่ทำงานในระบบบริการ
 - 2.3 กลุ่มแพทย์อาวุโสในวงการแพทย์ไทย
 - 2.4 แพทย์และผู้บริหารระบบการแพทย์
 - 2.5 บุคลากรแวดล้อมที่ทำงานร่วมกับแพทย์
3. ในปัจจุบันมีการส่งเสริมคุณธรรมและการทำความดีของบุคลากรทางการแพทย์ผ่านรูปแบบการมอบรางวัลต่าง ๆ เช่น รางวัลแพทย์ดีเด่น ซึ่งถือว่าเป็นการให้กำลังใจแก่ผู้ทำงานเหล่านั้น การดำเนินงานของโครงการจะเน้นการเชื่อมโยงผู้คนเหล่านี้ให้เกิดเป็นชุมชนที่มีความสัมพันธ์และผูกพันกันด้วยอุดมคติอย่างต่อเนื่อง
4. การเรียนรู้คุณค่าและความหมายของการทำงาน เกิดจากการได้สัมผัสชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน แพทย์รุ่นใหม่จะเห็นคุณค่าของงานจากการเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้านในชุมชน โดยอาศัยเครื่องมือทางมานุษยวิทยาที่จะช่วยให้การเรียนรู้เรื่องราวชีวิตและความเป็นชุมชนเป็นไปอย่างได้ผล
5. การเรียนรู้อุดมคติของชีวิตเกิดจากการได้ตรึงตรองผ่านเรื่องราวชีวิตของบุคคลที่สร้างแรงบันดาลใจ โดยเฉพาะกระบวนการเขียนเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดความคิดและสิ่งที่พบเห็น เป็นการเขียนโลกใบใหม่จากแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้น

4.โครงการและกิจกรรม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญในการส่งเสริมอุดมคติและการทำงานเพื่อสังคม แผนงานนี้ดำเนินการเป็น 5 ด้านคือ

- 1) การสร้างและจัดการเครือข่ายอุดมคติวิชาชีพทางการแพทย์
- 2) การสร้างนักวิชาชีพทางการแพทย์รุ่นใหม่
- 3) การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการที่เอื้อต่ออุดมคติวิชาชีพ
- 4) การส่งเสริมการเรียนรู้การทำหน้าที่และอุดมคติของวิชาชีพทางการแพทย์
- 5) การบริหารจัดการและสนับสนุน

โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1

การสร้างและจัดการเครือข่ายอุดมคติวิชาชีพทางการแพทย์

โดยการสร้างและจัดการเครือข่ายและกลุ่มก่อการเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมอุดมคติวิชาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากส่วนต่าง ๆ ในระบบการแพทย์ได้แก่ แพทย์อาวุโส สถาบันการศึกษา แพทย์ แพทยสภา ระบบบริหารจัดการ และบุคลากรทางการแพทย์ จะมีการดำเนินงานเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. รวบรวมฐานข้อมูลของบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยการสืบค้นในฐานข้อมูลขององค์กรต่าง ๆ ที่มีการมอบรางวัลแก่บุคคลที่เป็นตัวอย่างได้
2. ระดมความร่วมมือและข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นแบบอย่างได้ จากเครือข่ายแพทย์ต่าง ๆ ได้แก่ แพทย์อาวุโส แพทยสภา, สถาบันการศึกษาของแพทย์, ระบบบริหารจัดการ และบุคลากรทางการแพทย์
3. จัดประชุมร่วมกัน ระหว่างเครือข่ายแพทย์ต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งตัวแทนแพทย์อาวุโส สถาบันการศึกษาแพทย์ แพทยสภา ระบบบริหารจัดการ และบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อร่วมกันจัดทำแผนงานความร่วมมือที่จะดำเนินการต่อไปในช่วง 3 ปีข้างหน้า รวมทั้งจัดประชุมใหญ่ประจำปี เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และนำเสนอผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ

กิจกรรมที่ 2

การสร้างนักวิชาชีพทางการแพทย์รุ่นใหม่

เน้นการจัดกระบวนการเพื่อให้นักศึกษาแพทย์และแพทย์รุ่นใหม่ ได้เข้าไปสัมผัสอย่างใกล้ชิดกับแพทย์รุ่นพี่ หรือแพทย์อาวุโสเพื่อเรียนรู้จากเรื่องราวชีวิตและประสบการณ์การทำงาน ที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจและปลูกฝังอุดมคติของวิชาชีพได้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. สร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาแพทย์ที่มีความพร้อม คัดเลือกนักศึกษาแพทย์ที่สนใจจะเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตและการทำงานของเพื่อนร่วมวิชาชีพและแพทย์อาวุโสรวม 50 คน
2. จัดกระบวนการเรียนรู้โดยการศึกษาวิถีชุมชนร่วมกัน เพื่อให้สัมผัสและเรียนรู้มิติของความเป็นมนุษย์จากเรื่องราวชีวิตและความเข้าใจในสังคมวัฒนธรรมของชุมชน
3. จัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องราวชีวิตและประสบการณ์การทำงานของแพทย์ ให้นักศึกษาได้ไปพบปะจนเกิดความคุ้นเคยกับแพทย์ที่ตนสนใจ เพื่อค้นคว้าและเรียนรู้ประวัติการทำงานและชีวิตของแพทย์รุ่นก่อน โดยการรวบรวมและเขียนเรียบเรียงเรื่องราวที่ได้เรียนรู้

กิจกรรมที่ 3

การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการที่เอื้อต่ออุดมคติวิชาชีพ

ระบบงานและวัฒนธรรมองค์กรมีผลอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานของแพทย์ แนวคิดการบริหารองค์กรที่เป็นอยู่มีทัศนะแบบกลไกและละเลยมิติของความเป็นมนุษย์และการบ่มเพาะอุดมคติของชีวิต ในปัจจุบันแนวโน้มในแวดวงการบริหารองค์กรนั้นมีแนวความคิดใหม่ ๆ ที่กำลังได้รับความสนใจ เช่น การสร้างองค์กรเรียนรู้ การสร้างภาวะการนำเสนอแบบสมุหภาพ (collective leadership) การใช้แนวทางสันติวิธี หรือแม้แต่การผสมผสานการภาวนาเข้ากับการพัฒนาองค์กร การพัฒนาแนวทางเพื่อนำรูปแบบการบริหารจัดการและเทคนิคการพัฒนาองค์กรใหม่ ๆ เหล่านี้มาใช้ในระบบการแพทย์ จะเป็นช่องทางสำคัญในการสร้างองค์กรที่เกื้อกูลต่อการหล่อเลี้ยงอุดมคติของชีวิต โดยจะมีการดำเนินการเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทบทวนองค์ความรู้และการจัดเตรียมการวิจัย โดยทบทวนองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ปัญหากระบวนการบริหารจัดการที่ไม่เอื้อต่ออุดมคติของชีวิตทางการแพทย์ในปัจจุบัน
 - 1.2 แนวทางการบริหารจัดการใหม่ ๆ
 - 1.3 บทเรียน หรือกรณีศึกษาในการจัดรูปแบบองค์กรและการจัดการตามแนวคิดใหม่
2. คัดเลือกโรงพยาบาล 3 แห่ง ทั้งระดับจังหวัดและระดับชุมชน เพื่อเข้าร่วมในกระบวนการวิจัยและพัฒนา
3. จัดกระบวนการฝึกอบรมแนวคิดและเทคนิคการจัดการองค์กรตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหาแต่ละแห่ง โดยในเบื้องต้นคาดว่าจะมีเนื้อหาหลัก ๆ ใน 4 กลุ่มหัวเรื่องหลัก ดังนี้

- การบริหารจัดการและผู้นำในกระบวนทัศน์ใหม่ตามแนวคิดของมาร์กาเร็ต วีตลี
 - สันติวิธีกับการแก้ไขความขัดแย้งในองค์กร
 - สุนทรียสนทนากับการเป็นผู้นำแบบสมุทภาพ
 - การเจริญสติกับการทำงานในชีวิตประจำวัน
4. พัฒนารอบการวิจัยและการประเมินผลเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลเปรียบเทียบผลลัพธ์ของรูปแบบการพัฒนาองค์กร
 5. สรุปผลและจัดทำแนวทางการใช้ประโยชน์จากประสบการณ์งานวิจัย

กิจกรรมที่ 4

การส่งเสริมการเรียนรู้การทำความดีและอุดมคติของวิชาชีพทางการแพทย์

ในชีวิตการทำงาน ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในระบบการแพทย์เป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการทำงาน และมีส่วนสำคัญต่อการสร้างอุดมคติของชีวิต สำนักวิจัยสังคมและสุขภาพมีเครือข่ายผู้ปฏิบัติงานในระบบบริการสุขภาพที่ได้ร่วมกันจัดทำกรณีศึกษาเพื่อการเรียนรู้ชีวิตของผู้ป่วย เพื่อให้สามารถดูแลรักษาอย่างเข้าใจและมีความละเอียดอ่อน การส่งเสริมให้เครือข่ายวิถีชุมชนที่เชื่อมโยงทั้งระดับจังหวัดและระดับชุมชนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และค้นคว้าเกี่ยวกับความดีหรือชีวิตที่เป็นแบบอย่างของแพทย์ในระบบบริการ จะช่วยให้เรื่องราวเหล่านี้เป็นที่รับรู้และเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงอุดมคติของผู้คนในท้องถิ่นและยั่งยืน การเขียนเรื่องราวของเพื่อนร่วมงานในลักษณะ appreciative inquiry จะเป็นวิธีการสำคัญในกิจกรรมนี้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- (1) จัดการประชุมปฏิบัติการเพื่อชี้แจงแก่เครือข่ายวิถีชุมชนในเรื่องการวิจัยและค้นหาความดีของเพื่อนร่วมงาน
- (2) รวบรวมเรื่องราวและเขียนเรียบเรียงเป็นบทความ โดยมีทีมสนับสนุนด้านวิชาการให้คำแนะนำปรึกษา
- (3) จัดพิมพ์และเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับอุดมคติของชีวิตที่พบเห็นได้ในเพื่อนร่วมงานในวงการสาธารณสุข
- (4) สรุปบทเรียนการดำเนินการและจัดทำเอกสารแนวทางการใช้เทคนิค appreciative inquiry ในการส่งเสริมอุดมคติของชีวิต

กิจกรรมที่ 5

การบริหารจัดการและสนับสนุน

เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงต้องมีกลไกการบริหารจัดการที่เป็นระบบและเอื้อต่อการดำเนินโครงการ เพื่อส่งเสริมอุดมคติและการทำงานเพื่อสังคม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ฝ่ายจัดการ / ประสานงาน และฝ่ายวิชาการ ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานโครงการให้เป็นไปตามแผนกิจกรรม โดยให้มี

คณะกรรมการวิชาการ ทำหน้าที่ให้ข้อคิดเห็น ประเมิน ทบทวน (review) ผลการศึกษา
ต่างๆ

2. จัดประชุมคณะกรรมการ 4 แผนงาน เพื่อติดตาม และประเมินผลโครงการอย่างต่อเนื่อง

5.งบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากแผนงานพัฒนาจิตเพื่อสุขภาพ สสส.

6.ผลสัมฤทธิ์

1. เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรและสถาบันการแพทย์ไทย ที่ร่วมมือกันดำเนินการ
ด้านการส่งเสริมอุดมคติของชีวิตและจิตวิญญาณทางการแพทย์
2. ได้ฐานข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นแบบอย่างในด้านการทำงานอุทิศตนเองเพื่อสังคม
3. เกิดกลุ่มแพทย์รุ่นใหม่ที่มีประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านอุดมคติของวิชาชีพจำนวน 50 คน ซึ่ง
สามารถถ่ายทอดแนวทางการเรียนรู้มิติทางสังคมและวัฒนธรรมของสุขภาพ รวมทั้งเกิดความ
ผูกพันกับแพทย์รุ่นพี่ หรือแพทย์อาวุโสที่เป็นแบบอย่างในการทำงานตามอุดมคติของวิชาชีพ
ได้
4. ได้กระบวนการฝึกอบรมที่สามารถใช้งานได้ในการส่งเสริมจิตวิญญาณการแพทย์และการ
ตระหนักถึงคุณค่าของงานในฐานะเครื่องหล่อเลี้ยงอุดมคติของชีวิต
5. ได้แนวทางการบริหารจัดการองค์กรที่เอื้อต่อการหล่อเลี้ยงอุดมคติทางการแพทย์ที่ผ่านการ
ประเมินผลและสามารถประยุกต์ใช้ในระบบงานการแพทย์อื่น ๆ ได้
6. ได้เรื่องราวชีวิตและประสบการณ์การทำงานของแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่ใช้ในการ
สร้างแรงบันดาลใจแก่นักวิชาชีพแพทย์รุ่นใหม่ ๆ ได้ในอนาคต อย่างน้อย 50 เรื่อง